

LES GRANS RELIGIONS

INTRODUCCIÓ

La diversitat de religions és un fet que s'observa en molts dels nostres pobles i ciutats. Totes les diverses religions són diverses formes de creure i de pensar que reixen el nostre estil de vida i el nostre estil de creure.

La paraula *religió*, es tracta d'una terminació llatina (*re–ligare*), que en termes actuals significa unió amb el món, és a dir, unió de Déu amb el món i amb els homes.

La **religió** és el fet humà específic que té l'origen en el reconeixement per part de l'ésser humà d'una realitat suprema, que t'indica el sentit de l'existència, del conjunt de la realitat al curs de la història.

Tot i això, la principal definició de la religió s'obté dient:

La **religió** és la relació de l'ésser humà amb qualsevol divinitat i de la divinitat amb l'ésser humà per mitjà de mediacions, teofanies o hierofanies.

Les diferents religions i els seus fidels s'inclouen en aquesta taula:

RELIGIÓ	FIDELS	%
Cristians	1.901.150.000	33'6
Musulmans	1.033.450.000	18'3
Hinduïstes	764.000.000	13'5
Budistes	338.620.000	6'0
Religions xineses	149.340.000	2'6
Religions animistes	99.150.000	1'7
Judaisme	13.450.000	0'2
Altres religions	200.150.000	3'6
Agnòstics i ateus	1.163.190.000	20'5

Tota religió dicta uns certs coneixements i normes per a poder doctrinar–se diferentment d'altres maneres de creure. Aquests tipus de trets, però, sí que són comuns a totes les religions:

- **Creences o doctrines:** són aquelles veritats en les quals creuen els fidels de cada religió.
- **Normes:** són diferents pautes o medis de vida que ajuden a la persona a practicar correctament la seva religió junt amb les seves creences.
- **Festes:** són les diferents celebracions de cada religió destinades a rememorar o recordar diferents fets ocorreguts antigament en la mateixa religió.
- **Culte:** són rius o cerimònies on es fan presents les accions divines i la unió amb la divinitat.
- **Llibres sagrats:** és una recopilació de diferents llibres d'una certa religió que serveixen com a instrucció per als fidels o creients.
- **Temples:** són els llocs de trobada o de peregrinació dels fidels de la religió, on pràcticament es duen a terme expressions de fe.

Les religions que descriure a continuació es poden classificar en dos grups:

- Per una banda troben les **religions monoteistes o profètiques**, que són aquelles religions dictades per un Déu únic i que es donen a conèixer per mitjà de mediacions i persones. Les principals són *cristianisme, judaisme i islamisme*.
- A l'altre costat trobem les **religions orientals o místiques**, que són aquelles que es basen en la importància de l'experiència interior, situades als països de l'Orient. Les principals són *hinduisme i budisme*

LES GRANS RELIGIONS

RELIGIONS MONOTEISTES

EL JUDAISME

El judaisme comparteix una part comuna amb el cristianisme ja que les dos comparteixen una arrel molt semblant, però ambdós se separaren a partir de Jesús de Natzaret.

Origen i fundador:

Es coneix que el judaisme té un inici justificable i coherent però no se sap on i quan va néixer puntualment. És podria dir que la seva història és i es basa en l'explicació de la intervenció de Déu en la vida de les persones d'aquest poble.

D'aquesta manera en els inicis d'aquesta religió es podria destacar dos personatges fidels, que foren escollit per Déu per duu a terme una missió salvadora:

Abraham: la missió que Déu l'encomana a Abraham és la de fer néixer a un gran poble.

Moisès: en aquest cas, Moisès s'hauria d'encarregar de salvar al seu poble de l'esclavitud a la qual estaven sotmesos per part dels pobles egipcis. D'aquesta manera, s'estableix la primera Aliança.

Creences:

Cal esmentar què el judaisme no té un conjunt de regles fixades o Credo ja que és una religió que bàsicament es fomenta en:

- Jahvè i en la seva convicció, perquè es tracta del seu únic Déu.
- La fidelitat de l'Aliança que es va establir en els temps de Moisès i què encara no ha estat trencada gràcies a la fe dels fidels sobre el seu únic Déu, Jahvè.

Déus:

El judaisme, al tractar-se una filosofia profètica i monoteista només consta d'un únic i sublim Déu per a satisfer les necessitats del poble. Per tant, és un Déu absolut i creador de totes les coses.

El judaisme és la primera religió que donarà fruit a diferents monoteismes, com ara el *cristianisme* o bé l'*islamisme*.

La llei:

Per als jueus, el conjunt de creences i normes imposades per Déu, no són unes obligacions imposades, sinó un estil de vida que Déu els proposà i que ells accepten com a resposta del seu amor. Bàsicament, les lleis en podrien englobar en:

- Obeir la voluntat de Déu.
- Estudiar-la amb diligència.
- Esforçar-se en el compliment estricte.
- Llegir dos cops al dia la Xemà, una pregària imposada per Jahvè.

Llibres sagrats:

Els jueus respecten com a llibre sagrat propi la Bíblia Hebrea, que bàsicament està composta per:

- La Llei o Torà, situada en els cinc primers llibres de la Bíblia.
- Els llibres dels Profetes.
- Els escrits sapiencials.
- El Talmud, què és una col·lecció de llibres que recullen les diferents possibles interpretacions de la Llei, segons rabins i antics escribes.

Evolució històrica:

Després d'Abraham i Moisès, Déu escollí a d'altres profetes per a així ajudar al seu poble. Aquests eren anomenats *els profetes que anticipaven la vinguda del Messies*, fill de Déu. Aquests mateixos fets també són compartits pel cristianisme i es coneixen com a Història de la Salvació.

L'any 70 d.C. l'arriba dels romans i la destrucció de les diferents sinagogues a l'Israel foren conseqüència directa del dispersament dels jueus arreu del món. D'aquesta manera la importància del Rabí s'establí com a necessària.

Per això mateix i per d'altres motius el cristianisme i el judaisme agafaren direccions diferents al poc temps de l'aparició de la primera.

Corrents del judaisme:

En el judaisme, així com en d'altres religions, es poden distingir diferents corrents:

- **Reformistes:** bàsicament és l'esforç per l'adaptació del judaisme a l'actual societat. Creuen que Déu es continua manifestant i intenten adequar les lleis i els ritus
- **Ortodoxos:** és una autèntica rèplica al corrent reformista. Segueixen al peu de la lletra la Llei.
- **Conservadors:** reconcilien la fe jueva amb la cultura i la raó, tot i això insisteixen en la importància de la mateixa tradició.
- **Hassidim:** són ortodoxos radicals, per tant, compleixen estrictament la Llei i la tradició. Viuen fora de la convivència del no-jueus, i es caracteritzen per les seves vestimentes: roba negra i patilles llargues.

LES GRANS RELIGIONS

RELIGIONS MONOTEISTES

L'ISLAMISME

Actualment podem trobar l'islamisme amb la menor impossibilitat ja que s'ha extès pels països saharis i nord africans, junt amb els oest asiàtics.

Antigament era molt més difícil trobar l'Islam exceptuan la invasió de la península Ibèrica.

Ara per ara els islamites busquen en territoris cristians o d'altres, un hogar on poder refer el seu nivell de vida i on establir les seves creences.

Origen i fundador:

El fundador i gran profeta de l'Islam, Mahoma, nasqué al 570 d.C. la seva infància fou trista i l'influí en el seu estil de vida. Als 40 anys va tindre una visió del Déu Al·là, els seus propòsits eren de predicar en nom seu i de seguir als coneixements del Déu d'Abraham. Però amb el temps aquesta religió s'ha definit com a independent i distant del cristianisme i judaisme.

L'hègira:

Dins la seva missió, Mahoma, tenia que predicar entre els pobres i ajudar-los per la seva explotació.

Per causes polítiques i religioses Mahoma fou perseguit per la predicació (hègira = fugida) i es refugià a la ciutat de Medina el 20 de setembre del 622 (data que actualment marca l'era musulmana al calendari).

A Medina es va acreditar com a líder religiós i polític així com a organitzador. D'aquesta manera fundà una comunitat de fidels com a Al·là com a únic Déu. Es busca i és present la uniformitat a la vida política, social, econòmica, cultural, artística i religiosa. Aquestes comunitats eren les societats ideals que busca l'islamisme.

Cap allà el 630, Mahoma junt amb els seus seguidors van entrar a la Meca i la van conquerir, d'aquesta manera s'ha esdevingut un lloc sagrat per a l'Islam.

No obstant això, els musulmans opinen que l'últim i el més important de tots els profetes és Mahoma i coneixen la seva mort com el final de l'era de la revelació de Déu.

Creences o doctrines:

Els musulmans s'autoconsideren com a descendents d'Abraham seguint el següent quadre:

L'única intuïció important de l'islamisme és la creença d'un únic i sublim Déu i de la sumissió absoluta de la persona a ell.

D'aquesta manera Mahoma, a través d'Al·là, predica un conjunt de normes, creences, regles i doctrines que tot musulmà ha de complir per a així satisfer a l'únic Déu. Aquestes doctrines islàmiques són anomenades els *cinc pilars de la fe islàmica* que tota persona necessiten de conèixer-se-les de memòria, sigui fidel o no:

• La confessió de la fe:

- Aquella frase que els fidels relaten diferents cops al dia és: *no hi ha cap altre Déu que Al·là, i Mahoma n'és el portaveu.*
- El compromís de donar testimoniatge de la benedicció d'Al·là i del seu enviat.

• La pregària:

- Resen cinc cops al dia.
- Pot ser comunitària o individual.
- S'ha de practicar en un lloc pur i en direcció a la Meca.
- Els divendres, els homes pregunuen a les mesquites i les dones, a les cases.

• El dejuni:

- El ramadà és l'únic mes de dejuni, austeritat i recolliment, obligatori a partir des 14 anys. Té una durada de 29 dies i acaba amb 3 dies de festa amb almoines als pobres.
- Els dejuni agrada a Déu, a dominar el cos i a solidaritzar-se amb els qui pateixen fam.

• **L'almoina:**

- Tots els musulmans han de cedir un 2'5% de la seva renda anual als pobres obligatòriament.
- És un deure envers als pobres.

• **El pelegrinatge a la Meca:**

- Tot musulmà, ja sigui home, dona, nen o ancià, si disposa de mitjans físics i econòmics necessaris, ha de peregrinar a la Meca almenys una vegada a la vida.

Llibres sagrats:

L'Alcorà és un dels dos llibres sagrats de l'islamisme. Es creu que Déu el va dictar en llengua àrab per mitjà de l'arcàngel Gabriel. Consta de 114 capítols i d'un total de 6.200 versets.

Per al musulmà, la paraula alcorà significa paraula i ensenyança de Déu; per tant, és de text immutable ja que no es pot ni criticar ni contradir, norma de vida als creients. Es diu que ni l'Alcorà mateix mostra els principis del que és veritat.

A l'Alcorà tot està escrit i previst. Per això mateix el fidel troba en l'Alcorà tot el que ha de creure, el que ha de defensar i el que ha de seguir. És per això que, per al musulmà, la vida religiosa i l'organització de la societat civil són indispensables.

L'altre llibre sagrat dels musulmans ja que mostra el conjunt de creients islàmics, de qualsevol nacionalitat, forma una comunitat fraternal i l'únic lloc de salvació possible.

L'Umma forma una societat:

- **Única:** conseqüència de la creencia en Al·là, que únicament es revela a l'Alcorà.
- **Igualitària:** tots els homes i dones són iguals, servidors d'Al·là.
- **Laica:** el musulmà s'adreça directament a Al·là. No té sacerdots.
- **Teocràtica:** conté el missatge religiós que el musulmà ha de creure i viure, i la manera com s'ha d'organitzar la societat civil.

Corrents més importants:

Els principals i més bàsics són:

- Els sunnites, ortodoxos i tradicionals, enemics de les innovacions. Creuen que la revelació acabà amb Mahoma i que el seu guardià és la fe. D'aquests en són la majoria, el 90%.
- Els xiïtes, que representen una minoria dins l'islam. Aquest, a la contra, creuen que el guia espiritual és l'únic intèrpret de l'Alcorà també esmenten que la línia successòria apareix amb Alí (fill adoptiu de Mahoma).

Darrerament, però han aparegut diversos grups radicals i fonamentalistes que intenten imposar per la força les seves creences i les pràctiques més tradicionals d'aquesta religió.

LES GRANS RELIGIONS

RELIGIONS MONOTEISTES

EL CRISTIANISME

El cristianisme és la tercera religió monoteista de totes les conegudes. És considerada com la religió més 'important' ja que és la que es parla als llocs més dispersos i també perquè el seu nombre de creients és el més alt.

Es diu que el cristianisme és una influència directa del judaisme, és a dir, que mantenen la mateixa arrel.

En el cristianisme, a diferència d'altres religions, existeix la figura d'un missatger de Déu: El Papa.

Origen i fundador:

Els orígens del cristianisme es fixen en Jesús, considerat no com a profeta sinó com a missatger, enviat i fill de Déu i l'Esperit Sant. El naixement de Jesús ha estat present en el coneixement del calendari universal, excepte per a musulmans i xinesos.

Jesús, durant la seva existència, sempre anava amb el consentiment de diferents companys (apòstols), per a la seva ensenyança. En total n'eren 12.

Tal com ens presenten els Evangelis, el missatge de Jesús consistia bàsicament a proclamar la bona nova de la vinguda del Regne de Déu. Aquest regne consisteix en:

- Instaurar i promoure una actitud bàsica en estimar Déu i el proïsme.
- Acceptar els estils de vida proclamats per Jesús en els Evangelis.
- També tenia com a funció alliberar les persones del sofriment i del mal que pateixen, els marginats, als pobres i als malalts.

Creences:

En el cristianisme si que hi existeix un Credo oficial en el qual hi ha dictades unes lleis que s'han de complir per a ser bon cristià. Tot i això aquesta religió es fonamenta en:

- Déu i únicament Déu, que fou l'elector del poble cristià per a donar-se a conèixer.
- La fidelitat entre Déu i els fidels o creients, ja que un dels dos deixa de confiar quan un dels dos comet un pecat.
- Per tant Déu es considerat com a déu únic, originant del judaisme, l'islamisme i el propi cristianisme. Tot i això en el cristianisme Déu es troba com a Esperit Sant o Únic.

En el cristianisme, així com en altres religions, se segueix un conjunt de regles fixades que no es poden violar, aquestes són els Deu Manaments

La fe:

Un cop JesuCrist mort i ressuscitat és per als cristians el centre de la seva fe. Per tant, el cristià s'obre a l'ensenyança i el missatge de Jesús per mitjà de Déu el qual adhereix des de tres tipus de resposta diferent:

- **Lliure:** ja que al ser una opció voluntària ningú es obligat per ningú a creure d'una certa manera.
- **Personal:** ja que cap altre persona pot optar o decidir per un mateix, ni tan sols els mateixos pares.

- **Total:** ja que el cristià se sotmet a una relació viva i personal, on estan en joc els sentiments de la persona.

Llibres sagrats:

Els cristians tenen com a llibre sagrat únicament la Bíblia, que està formada per:

- L'Antic Testament (AT): que fa referència a la *Bíblia hebrea*, és a dir, tots aquells reculls de llibres que se situen avanç del naixement de Déu i que s'originen al llit del judaisme.
- El Nou Testament (NT): són tots aquells reculls de llibres que s'escrigueren després i durant el naixement de JesuCrist.

La Bíblia és el llibre més important dels cristians, on s'expressen les ensenyances de Jesús al poble fidel.

Evolució cristiana:

Després de la separació amb el judaisme gracies al naixement de Jesús, el cristianisme s'ha originat de mica en mica una religió segura i seria.

Amb el temps s'han format d'altres corrents que després seran explicats on la figura del sacerdot ha variat inconfusiblement.

Els diferents càrrecs eclesiàstics han ocupat posicions molt diverses: Papa

Bisbe

Sacerdot

Abat

...

...I aquest grau és molt preciat al cristianisme, ja que depèn la superioritat es podrà accedir a diferents llocs per a predicar: des del Vaticà fins a petites capelles, tot passant santuaris, esglésies o catedrals.

Un altre punt important que s'ha originat amb el pas del temps és la importància de l'Església (com a conjunt) ja que queda demostrat per exemple en jurisdiccions o en el compliment i consentiment de lleis, així com en la tasca de seguir els passos que Jesús seguia del Sant Pare.

Corrents del cristianisme:

Aquests corrents són molt semblants als establerts pels rabins de l'Església jueva:

- **Ortodoxos:** ens els fan conèixer com als més radicals, però per a allò que lluiten és el compliment estricta de les lleis.
- **Conservador:** són aquells fidels que insisteixen molt en la importància de les arrels pròpies basen-se en la raó.
- **Catòlics:** únicament tenen present les lleis imposades per Déu i intenten complir-les sense problema algun sense caure en la temptació.

LES GRANS RELIGIONS

RELIGIONS MÍSTIQUES

L'HINDUISME

El mot hinduisme està derivat de la paraula *hindú*, que significa 'indi'. D'aquesta manera el mot dona significat al coneixement, les creences i l'estil de vida dels pobles de l'Índia.

Origen i fundador:

L'hinduisme és un clar exemple de religió on no s'hi pot percebre un fundador o cert origen clarament definit. Ja que l'estil de vida d'aquests pobles són conseqüència d'un llarg període d'evolució.

Cal destacar que aquesta religió oriental va ser aportada pels coneixements dels pobles aris.

Els llibres sagrats:

Clarament podem percebre aquesta evolució en els diferents llibres hindús; com ara els *Vedes* (el més antic i important dels llibres, universalment acceptat) i els *Brahmana* juntament amb els *Upanishad* (on es mostren les doctrines revelades pels déus als antics savis).

Aquests llibres contenen reflexions filosòfiques i teologies.

Les creences:

Gràcies a l'evolució l'hinduisme tampoc conté un conjunt de creences fixes i establertes, però aquelles dictades pels *Vedes* serveixen.

També els hinduistes creuen en l'existència del *dharma* (lleï o ordre universal).

En la següent taula podem veure aquelles de les creences més importants i més característiques:

– **La divinitat:** els principals déus que constitueixen la trinitat hindú són: *Brahma* (el Creador), *Vixnu* (el Preservador) i *Xiva* (el Destructor).

La major part dels fidels consideren totes aquelles divinitats com a manifestacions de *Brahman*, el denominat Esperit o Anima absoluta.

– **La reencarnació:** es tracta de la creença més important del hinduisme. Cada reencarnació és fruit dels actes realitzats en vida present.

– **Els camins de la salvació:** l'experiència espiritual hindú proposa diversos camins per a escapar de l'incabable i infinita cadena de reencarnacions, aquests camins són:

- **El camí dels actes:** consistent a complir estrictament els deures de cadascú.
- **El camí del coneixement:** consistent a descobrir *Brahman* en el fons de l'ànima mitjançant la meditació. Aquest camí està reservat a bramans o sacerdots.
- **El camí de la devoció:** consistent en el lliurament amorós a un déu personal. En aquest camí, l'alliberament s'aconsegueix com un do de Déu.

– **El ioga** es considera com un camí complementari dels anteriors. Es tracta d'una disciplina física i espiritual d'autocontrol i d'autodomini.

Organització social:

Tot creient pertany per naixement a un determinat grup social tancat, anomenat casta. D'aquestes se'n poden trobar de diferents tipus:

Castes superiors: bramans (sacerdots), kshatriya (guerrers) i vaishya (comerciants, artesans i pagesos)

Castes inferiors: shudra (servents).

Pàries o intocables: marginats sense casta.

L'origen d'aquest peculiar sistema social es troba en l'arriba dels pobles aris, ja que aquests establiren aquesta organització.

Tot i això, la justificació d'aquest ordre és de tipus religiós, ja que es creu que cada individu neix a una determina casta segons els actes realitzats a l'anterior vida.

Les persones sagrades:

Sacerdots o brahmans: s'encarreguen de custodiar el *Vedes*, ensenyar-ne les doctrines i prescindir cerimònies públiques.

Santons: ermitans que s'aïllen en silenci i en dejuni per tal de poder escapar del cercle de les reencarnacions.

Monjos i monges: segueixen una vida ascètica en monestirs.

Gurus: són les mestres espirituals; es dediquen a ensenyar les creences i les pràctiques hinduistes.

L'hinduisme avui:

Actualment el nombre de fidels d'aquesta religió ha augmentat en excés. En total, reuneix més de 764 milions de creients.

La influència de l'hinduisme ha traspassat en l'actualitat les fronteres de l'Índia i els països propers, gràcies a:

- La influència de personatges important, com Gandhi o Tagore.
- La popularització de diverses creences i pràctiques, com ara el ioga.
- La proliferació de sectes nascudes de mans de gurus, com ara Hare krixna.

LES GRANS RELIGIONS

RELIGIONS MÍSTIQUES

EL BUDISME

El budisme és l'única religió de la que es té coneixement que ha estat fundada en vida pels ensenyaments de Siddharta Gautama, anomenat també Buda ('il·luminat'). Els seus ensenyaments es basen en la influència d'intentar escapar de la roda de reencarnacions.

El budisme va néixer a l'Índia en el segle VI a.C., és a dir, farà uns 2500 anys. El budisme aparegué com a reforma de l'hinduisme.

Buda, el fundador:

La seva existència històrica ha estat demostrada sense cap mena de dubte.

Va néixer al 563 a.C. en un petit poble de l'Himàlaia, va ser instituït en la religió dels bramans i fins als 29 anys va viure una vida despreocupada, de luxe i plaer. Es va casar molt jove i va tindre un fill. Va morir al 483 a.C. quan tenia 80 anys, envoltat dels seus deixebles.

Als 29 anys va conèixer el dolor que fins aleshores li havia estat ocult. Aquesta troba amb el patiment va fer que ho abandonés tot, i durant set anys, junt amb cinc companys, es dedicà a la pràctica ascètica rigorosa. Però, aquest estil de vida no li va fer trobar la felicitat suprema i al final es va adonar que l'actitud correcta del patiment no consistia en oblidar-lo, sinó en eliminar-lo per complet.

Una bona nit va tenir una il·luminació i va entendre l'origen del patiment, el desig. Aleshores va exposar el seu descobriment a Benarés.

Creences o doctrines:

L'ensenyament de Buda neix del dolor i les seves variants, com el patiment. Buda proposà una sèrie d'actituds i conductes que cal adoptar per combatre'l.

La seva doctrina està resumida en les Quatre Nobles Veritats, exposades a Benarés.

Tot en la vida és dolor

La causa del dolor és el desig

S'acaba el dolor quan cessa el desig

Hi ha un camí per a suprimir el desig

En la quarta de les veritats, Siddharta proposà un nou camí d'alliberació: el Noble Viarany de les Vuit Branques, aquestes són vuit etapes o fases que tot budista ha de seguir:

- **Recte coneixement:** La comprensió de les Quatre Nobles Veritats.
- **Recta intenció:** Mantenir una actitud benvolent, pacífica i allunyada dels desitjos del plaer, malícia i odi.
- **Recta paraula:** Utilitzat un llenguatge sincer, pur, prudent i conciliador, i evitar la mentida i la conversa inútil.
- **Recta acció:** Obrar d'acord amb una regla de conducta noble. Es prohibeix especialment de matar, robar i de cometre adulteri.
- **Recta forma de vida:** Guanyar-se la vida sense fer mal als altres.
- **Recte esforç:** Fomentar pensaments, paraules i accions nobles, i reprimir els mals impulsos.
- **Recte pensament:** Evitar de cedir els dictats del desig en pensaments, sentiments, paraules i accions.
- **Recta concentració:** Meditació intensa que allibera la persona de qualsevol desig i la duu a un absolut despreniment d'ella mateixa. Es practica mitjançant el ioga.

Quan aquest camí finalitza, el budista arriba al nirvana o estat de consciència molt difícil de definir que es produeix quan la persona elimina tot desig. D'aquesta manera, quan morí, s'alliberarà del cicle de les reencarnacions i gaudirà del nirvana, un estat de pau suprema i d'inconsciència absoluta.

La divinitat per als budistes:

El Budisme no és considera religió monoteista perquè Buda no es va presentar com un déu o un enviat de Déu. No obstant, molts budistes opinen que sigui un Ésser Superior.

La comunitat budista:

Per a què tot hom pugui integrar-se en una comunitat com és la budista cal:

- Acceptar la doctrina de Buda.
- Comprometre's a observar les regles.
- Complir una llei i unes regles:

Els laics (no-monjos), poden també ser seguidors de Buda . Aquests tenen la funció d'ajudar i servir els monjos. Si així ho fan, en la pròxima reencarnació seran recompensats en convertir-se en monjos.

L'evolució del budisme:

Al llarg de la història, el budisme ha derivat en diverses branques. Actualment se'n poden distingir les següents:

Budisme hinayana: és el budisme més estricte. Proposa un camí de salvació individual i accessible als monjos

Budisme mahayana: ofereix un camí de salvació col·lectiva i accessible per a tothom.

Budisme vajrayana: admet moltes divinitats. Proposa un camí de salvació basat en la repetició de fórmules màgiques.

XVIII

Abraham

Esposa

Esclava

Isaac

Ismael

Jueus

Àrabs

Jueus

Cristians

Les Regles de la Pobresa Monàstica

Hom no pot tindre més de:

- Tres peces de roba.

- Un cinturó.
- Una agulla.
- Una navalla d'afeitar.
- Un filtre.
- Un ventall.
- Un bol per a mendicar l'aliment.

Els Quatre Deures

- Castedat absoluta.
- No matar ni tan sols animals.
- No robar.
- No enorgullir-se de la perfecció espiritual

Els Deu Manaments de la Comunitat

- No destruir la vida.
- No robar.
- Abstenir-se de cometre actes impurs.
- No mentir.
- No beure alcohol o begudes fermentades.
- No menjar el les hores prohibides.
- Abstenir-se de dances, cants i espectacles.
- No adornar-se, embellir-se ni perfumar-se.
- No usar llit ni seients alts o grans.
- No acceptar or ni argent.